

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion

Judecători – Țurcanu Anatolie și Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Victor Panțiru în numele părții vătămate Nelu Raileanu și avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Artenii Dorin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe

ARTENII Dorin Xxxxx, născut la xxxxxxxxx, originar din Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat în Xxxxx, Xxxxx;

CUCERESCU Simion Xxxxx, născut la xxxxxxxxx, originar din Xxxxx, Xxxxx, domiciliat în Xxxxx, Xxxxx;

PODUBNÎ Eduard Xxxxx, născut la xxxxxxxxx, originar din Xxxxx, Xxxxx, domiciliat în Xxxxx, Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.06.2010 - 18.12.2013;

2. instanța de apel: 03.02.2014 - 20.03.2015;

20.07.2015 – 14.11.2016;

11.05.2017 – 22.05.2018;

3. instanța de recurs: 21.05.2015 - 30.06.2015;

26.01.2017 – 28.03.2017;

26.07.2018 – 21.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî Ed. au fost achitați de sub învinuirea înaintată în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. Prin rechizitoriu, Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E. au fost învinuiți de faptul că, deținând în conformitate cu ordinele Ministrului Afacerilor Interne, după cum urmează: nr. 611ef. din 26 decembrie 2008, funcția de ofițer operativ de sector al sectorului de poliție Trușeni; nr. 128ef. din 23 martie 2007 funcția de inspector al poliției criminale al sectorului de poliție nr. 5 și nr. 458ef din 10 octombrie 2008 funcția de inspector al poliției criminale al secției de poliție a orașelului Durlăști, al CPs Buiucani CGP mun. Chișinău din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind astfel persoane cu funcții de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal,

contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, care stipulează că „*nimeni nu poate fi supus torturii și nici la pedepse sau tratamente inumane sau degradante*” și alin. (2) al art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, care stipulează că „*nimeni nu va fi supus la torturi, la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante*”, și contrar art. 1, 2 pct. 2), 4), art. 12 pct. 1), art. 14 și art. 15 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor funcționale, care-i obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționând cu titlu oficial ca persoane ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, intenționat au comis acte de tortură asupra cetățeanului Republicii Moldova Raileanu N. în următoarele circumstanțe:

La 08 aprilie 2009, în jurul orei 19.00, ofițerul operativ de sector al sectorului de poliție Trușeni al CPs Buiucani, Artenii D., fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, aflându-se pe coridorul etajului II al CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor 12, unde în acel moment se afla Raileanu N., care fusese reținut de colaboratorii de poliție, s-a apropiat de acesta și urmărind scopul de a-l intimida, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri peste picioare, cap, spate și alte regiuni ale corpului, provocându-i ultimului dureri și suferințe fizice puternice. Ulterior, Artenii D. cunoscând despre faptul că Raileanu N. a fost dus într-un birou de la etajul II al CPs Buiucani, în jurul orei 20.00 a intrat în acest birou, unde în acel timp inspectorul poliției criminale al secției de poliție din or. Durlești al CPs Buiucani, Podubnîi Ed., îl chestiona pe Raileanu N. pe faptul reținerii sale și conștientizând că din partea lui Podubnîi E. este exercitată presiune psihică asupra lui Raileanu N. în vederea obținerii de la acesta a informațiilor și mărturisirilor cu privire la participarea sa activă la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la data de 07 aprilie 2009 la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova, urmărind scopul de a-i provoca în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice lui Raileanu N., în special cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că la data de 07.04.2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova și de a-l pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă de la data respectivă, cât și pentru a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, a aderat la acțiunile ilegale ale lui Podubnîi E., în prezența și cu acordul tacit al acestuia, înjurându-l pe Raileanu N. cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat o lovitură cu piciorul peste piciorul stâng, amenințându-l că dacă nu va scrie explicația cum îi va spune colegul său Podubnîi E., va fi mai rău cu el, dându-i de înțeles că în caz contrar va fi bătut și mai tare.

În rezultatul acțiunilor violente cu caracter de tortură ale lui Artenii D., victimei Raileanu N., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 748/D din 04 mai 2010, i-a fost cauzată contuzia rinichiului drept, ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

De asemenea, inspectorul poliției criminale al sectorului de poliție nr. 5 a CPs Buiucani, Cucerescu S., la 08 aprilie 2009, în jurul orei 20.00, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, intrând în biroul amplasat la etajul II al CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor, 12, unde în acel timp inspectorul poliției criminale al secției de poliție din or. Durlești al CPs Buiucani, Podubnî E., îl chestiona pe Raileanu N. pe faptul reținerii sale, și conștientizând că din partea lui Podubnî E. este exercitată presiune psihică asupra lui Raileanu N. în vederea obținerii de la acesta a informațiilor și mărturisirilor cu privire la participarea sa activă la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la data de 07 aprilie 2009 la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova, urmărind scopul de a-i provoca în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice lui Raileanu N., în special cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că la data de 07.04.2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova și de a-l pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă de la data respectivă, cât și pentru a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, a aderat la acțiunile ilegale ale lui Eduard P., și în prezența și cu acordul tacit al acestuia, înjurându-l pe Raileanu N. cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul și palma peste cap, amenințându-l că dacă nu va scrie explicația cum îi va spune colegul său Podubnî E., va fi mai rău cu el, dându-i de înțeles că în caz contrar va fi bătut și mai tare.

La fel și inspectorul poliției criminale al secției de poliție din or. Durlești al CPs Buiucani, Podubnî E. la 08 aprilie 2009, în jurul orei 20.00, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, aflându-se într-un birou situat la etajul II al CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor, 12, unde îl chestiona pe Raileanu N. pe faptul reținerii sale, urmărind scopul de a-i provoca în mod intenționat acestuia suferințe puternice psihice, în special cu scopul de a obține de la el informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că la data de 07.04.2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova și de a-l pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă de la data respectivă, cât și pentru a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, amenințându-l și influențându-l psihologic, l-a impus pe ultimul să scrie o explicație în care să recunoască că la data de 07.04.2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova și că la data de 08.04.2009 a opus rezistență colaboratorilor de poliție, amenințându-l că dacă nu va scrie explicația cum i-i va spune el, va fi mai rău cu el, dându-i de înțeles că în caz contrar va fi bătut.

Ulterior, peste puțin timp, în acel birou a intrat inspectorul poliției criminale al sectorului de poliție nr. 5 al CPs Buiucani, Cucerescu S., iar mai apoi ofițerul operativ de sector al sectorului de poliție Trușeni al CPs Buiucani, Artenii D., care, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și conștientizând că din partea lui Podubnî E. este exercitată presiune psihică asupra lui Raileanu N. în vederea obținerii de la acesta a informațiilor și mărturisirilor cu privire la participarea sa activă la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la data de 07 aprilie 2009 la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova, prin acord tacit le-a permis acestora să adere la acțiunile sale ilegale și în prezența sa, mai întâi Cucerescu S. i-a aplicat lui Raileanu N. câteva lovituri cu pumnul și palma peste cap, iar mai apoi Artenii D. i-a aplicat acestuia o lovitură cu piciorul peste piciorul stâng, ambii înjurându-l cu cuvinte necenzurate și amenințându-l că dacă

nu va scrie explicația cum îi va spune colegul lor Podubnîi E., va fi mai rău cu el, dându-i de înțeles că în caz contrar va fi bătut și mai tare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, faptele inculpaților au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal - *tortura, acțiuni intenționate, manifestate în provocarea în mod intenționat a unei dureri și suferințe puternice, fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și de a face presiuni asupra ei, durere și suferință provocată de două sau mai multe persoane cu funcții de răspundere.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul Panțîru V. în numele părții vătămate Raileanu N.

3.1. Procuror a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la câte 5 ani închisoare pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul MAI pe un termen de 5 ani, pentru fiecare.

În motivarea apelului s-a invocat că în cadrul cercetării judecătorești de către partea acuzării au fost prezentate suficiente probe ce dovedesc vinovăția persoanelor achitate în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată a pus la baza sentinței doar declarațiile lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. și a martorilor apărării, omițând faptul că acestea vin în contradicție cu probele prezentate spre cercetare de către acuzare. Veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării audiate în instanța de fond nu pot fi negate, reieșind din faptul că, până la momentul actual acesta se află în stare de șoc în rezultatul evenimentelor, în cadrul cărora a avut nefericirea să participe.

3.2. Avocatul Panțîru V. în numele părții vătămate Raileanu N., a solicitat casarea sentinței de achitare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. să fie condamnați pentru infracțiunea imputată prin rechizitoriu, la câte 10 ani închisoare pentru fiecare.

În motivarea apelului s-a invocat că concluziile primei instanțe prin care s-a reținut că, în dosar nu sunt suficiente probe în vederea stabilirii vinovăției inculpaților, sânt pripite și s-au format în urma unei analize superficiale și îndelungate a dosarului în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare.

5. În motivarea soluției, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a reținut în sarcina inculpaților Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. toate circumstanțele de fapt ale comiterii infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, după cum au fost descrise acestea în rechizitoriu, menționînd că aceștia au comis infracțiunea de tortură, adică acțiuni intenționate, manifestate spre provocarea în

mod intenționat a unei dureri și suferințe puternice, fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la aceasta mărturisiri, de a o intimida și de a face presiuni asupra ei, durere și suferință provocată de două sau mai multe persoane cu funcții de răspundere.

Instanța de apel a considerat că, vina inculpaților cu toate că nu a fost recunoscută de către aceștia, se dovedește prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Raileanu N. ce indică direct la inculpați, ca fiind persoanele care în mod intenționat i-au provocat dureri și suferințe puternice fizice și psihice, în special cu scopul de a obține de la el mărturisiri, de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui.

La fel, instanța a consemnat că vina inculpaților a fost dovedită și prin declarațiile martorilor: Raileanu I. și Raileanu A. date în cadrul primei instanțe și susținute în instanța de apel, precum și declarațiile martorului Boaghe I. date în cadrul primei instanțe, care coroborează cu declarațiile părții vătămate Raileanu N.

Cu privire la declarațiile martorilor: Ceban V., Strugari V., Grozav S., Sivirean A., Volontir D., Zacrevschi V. și Cozma A., instanța de apel a considerat că acestea nu pot duce la achitarea inculpaților, deoarece nu corespund adevărului și sânt date de martori cu scopul de a-i exonera pe inculpați de răspunderea penală, cu care sânt colegi de serviciu și se combat de probele mai sus nominalizate. Tot la acest capitol, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Grozav S., precum că Arteni D. s-a aflat la data de 08.04.2009 de la orele 11.00 până la 22.00 în com. Trușeni, dat fiind faptul că aceste declarații vin în contradicție cu probele materiale anexate la dosar.

De asemenea, instanța de apel a constatat că vina inculpaților în comiterea infracțiunii imputate se mai dovedește și prin probele scrise: raportul de examinare medico-legală nr. 1375/D din 21.05.2009 (f.d. 33-34, vol. 1); procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Raileanu N. la locul comiterii infracțiunii din 16.02.2010 în incinta CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău (f.d. 90-99, vol. 1); procesul-verbal de confruntare din 18.05.2010 și 19.05.2010 (f.d. 96-97, vol. 1); procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.04.2010 și din 18.05.2010 (f.d. 100-101, 104-105, 126-127, vol. 1); procesul-verbal de examinare din 26.05.2010 a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău în perioada 01.01.2009-20.05.2009 (f.d. 181-188, vol. 1); extrasul din fișa medicală nr. 1199 a lui Raileanu N. eliberată la 08.04.2010 sub nr. 10 de către Centrul Medical pentru Reabilitarea Victimelor Torturii „Memoria” (f.d. 191-194, vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 748/D din 04.05.2010 (f.d. 202-204, vol. 1).

Astfel, instanța de apel a considerat că toate aceste probe scrise și documente examinate coroborează cu declarațiile părții vătămate și martorilor Raileanu I., Raileanu A., Boaghe I. și combat argumentele părții apărării, inclusiv a inculpaților precum că dâșii nu au săvârșit infracțiunea incriminată.

Instanța de apel a apreciat critic versiunea inculpatului Artenii D. precum că dîșul s-a aflat de la data de 08.04.2009 până la data de 10.04.2009 în com. Trușeni, întrucît prin dispoziția nr. 5291 (f.d. 251, vol. 1) s-a dispus aflarea lui pe teritoriul com. Trușeni la data de 07.04.2009 și nu la data de 08.04.2009, după cum invocă acesta.

La fel, de către instanța de apel a fost apreciată critic și versiunea inculpatului Cucerescu S., precum că el s-a aflat de la data de 07.04.2009 până la data de 09.04.2009 în com. Vatra, dat fiind faptul că, prin dispoziția nr. 5291 (f.d. 251, vol. 1) s-a dispus aflarea inculpatului Cucerescu S. pe

teritoriul com. Vatra pentru data de 07.04.2009 și nu pentru cea de 08.04.2009, după cum invocă acesta.

Totodată, instanța de apel a constatat în contextul declarațiilor făcute de partea vătămată, că decade categoric versiunea apariției leziunilor la partea vătămată în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp, iar poziția primei instanțe de a aprecia critic declarațiile părții vătămate ca fiind declarații cointeresate, este lipsită de temei, deoarece concluzia dată nu este bazată pe careva argumente obiective, întrucât declarațiile părții vătămate reprezintă probă și constituie un element de fapt, constatat prin intermediul procesului-verbal de interogare, apreciat și admis drept probă, pe motivul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, precum și coroborării cu celelalte probe.

Așadar, ținând cont de caracterul și localizarea acestor vătămări corporale, instanța de apel a conchis că ele sunt caracteristice aplicării violenței, coroborează cu probele subiective sus-indicate, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate și demonstrează cu certitudine, faptul comiterii de către inculpați a infracțiunii imputate, prevăzute de art. 309¹ alin. (3), lit. c) Codul penal (redacția Legii din 18.12.2008).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, a fost abrogat art. 309¹ Cod penal și tot prin această Lege a fost introdus art. 166¹ Cod penal - tortura, tratamentul inuman sau degradant.

În continuare, instanța de apel a reținut că, sancțiunea prevăzută de art. 309¹ alin. (3) Cod penal (*redacția Legii din 18.12.2008*) prevedea o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, pe când sancțiunea art. 166¹ alin. (4) lit. e) Cod penal (red. 08.11.2012), în care ar urma reîncadrarea faptelor comise de inculpați prevede o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 15 ani sau amendă în mărime de la 800 la 1000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani. Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 8 și 10 Cod penal, a conchis că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (*redacția Legii din 18.12.2008*), pentru a nu agrava situația acestora.

La stabilirea pedepsei inculpaților s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, de circumstanța atenuantă – comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni grave, circumstanțe agravante nu au fost reținute, precum și de faptul că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă în urma înțelegerii prealabile și împreună, nu au recunoscut și conștientizat vina, nu s-au căit, instanța de apel a considerat că, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă cu aplicarea pedepsei cu închisoare și cu executarea reală a acestei pedepse, conform sancțiunii minime prevăzută de infracțiunea imputată lor, cu scopul ca ei să nu mai comită infracțiuni, fiind și o măsură de prevenție generală pentru alți colaboratori de poliție și pentru ca cei care dețin funcții publice, pentru a nu comite fapte similare.

6. După care, decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Grosu A. în numele inculpatului Podubnîi E., avocatul Mărgineanu Iu. în numele inculpatului Cucerescu S. și avocatul Culeac-Reul N. în numele inculpatului Artenii D.

6.1. Avocatul Grosu A. acționînd în numele inculpatului Podubnîi E., a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de achitare, din motiv că inculpatul Podubnîi E. nu și-a recunoscut vina, fiind legal achitat de către prima instanță, nu a comis infracțiunea

imputată lui; învinuirea înaintată inculpatului nu corespunde cerințelor art. 281 Cod de procedură penală și nu are nici un suport probatoriu, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate și rapoartele de expertiză nr. 748/D din 04.05.2010 și nr. 1375/ D din 21.05.2009; declarațiile părții vătămate nu se confirmă de către expertizele menționate, ci din contra se contrapun, fiindcă în actul de expertiză leziunile depistate sânt în regiunea toracelui și membrelor anterioare, iar comoția cerebrală nu s-a confirmat; nu s-a ținut cont de către instanța de apel că partea vătămată s-a adresat la medic peste 7 zile de la data când a fost eliberat de sub strajă, perioadă în care se putea întâmpla orice, mai mult ca atât partea vătămată a indicat asupra mai multor colaboratori de poliție precum că l-ar fi maltratată, însă aceștia pe parcurs au fost scoși de sub urmărirea penală; inculpatul Podubnî E., conform atribuțiilor de serviciu a întocmit material contravențional în privința părții vătămate, în urma căruia de către instanța de judecată i-a fost aplicată ultimului amendă, astfel în cazul dat dacă ar fi existat careva ilegalități din parte lui Podubnî E., instanța de judecată ar fi depistat aceste încălcări și nu i-ar fi aplicat sancțiune părții vătămate.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul declarat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Mărgineanu Iu. acționând în numele inculpatului Cucerescu S., a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca legală și întemeiată, reieșind din următoarele: unul din judecătorii completului de judecată din instanța de apel și anume Ulianovschi X. nu avea dreptul să participe la examinarea acestei cauze în ordine de apel, deoarece reieșind din materialele dosarului acesta a participat la examinarea recursului părții vătămate împotriva deciziei Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09.04.2009, privind sancționarea ultimului în baza art. 174⁵ alin. (1) și art. 174⁶ alin. (1) Cod cu privire la contravențiile administrative și prin decizia aceluiași magistrat a fost casată hotărârea primei instanțe din lipsa faptei contravenției imputate.

Mai mult ca atât, din cuprinsul acestei decizii rezultă că acest judecător și-a format convingerea că vina lui Raileanu N. nu a fost dovedită. Totodată din acest dosar contravențional, se evidențiază și numele lui Podubnî E., care a și întocmit procesele-verbale respective de constatare a contravențiilor; instanța de apel a rupt din context declarațiile martorului audiat, Ceban V., date în prima instanță și în instanța de apel, iar instanța de apel nu numai că nu a analizat această probă în coroborare cu celelalte probe, dar a evitat să-i dea o apreciere conform art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, declarațiile au fost date prin depunerea jurământului, fiind avertizat conform art. 312-313 Cod penal; declarațiile martorilor audiați în instanța de apel nu demonstrează în nici un mod vinovăția inculpatului Cucerescu S., fapt menționat chiar și de instanța de apel, ba mai mult martorii Ceban V. și Grozav V. au dat declarații în favoarea inculpatului; instanța de apel a pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Cucerescu S., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.04.2010, fără a verifica motivul recunoașterii după fotografie și nu prin studierea amănunțită a persoanei pe viu, existând o posibilitate obiectivă a înfăptuirii acestei acțiuni.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul declarat pe art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală.

6.3. Avocatul Culeac-Reul N. acționând în numele inculpatului Artenii D., a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele motive: sentința adoptată de prima instanță este corectă, fiind verificată și apreciată fiecare probă, fiind

corect constatat că învinuirea înaintată inculpaților este bazată pe declarațiile părții vătămate și care nu și-au găsit confirmarea; instanța de apel nu a cercetat careva alte probe, decât cele la care s-a referit instanța de fond, iar condamnarea inculpaților este bazată pe declarațiile părții vătămate, care în opinia apărătorului urmează a fi apreciate critic, deoarece ultimul nu era sigur pe parcursul urmăririi penale care persoane l-au maltratat; potrivit materialelor cauzei penale inculpatul Arteni D., în timpul când s-a pretins că a maltratat partea vătămată, de fapt se afla în afara incintei comisariatului de poliție, fapt confirmat de martorul Grozav S.; concluziile instanței de apel, în privința declarațiilor martorilor Ceban V., Strungari V., Grozav S., Sivirean A., Volontir D., Zacrevschi V. și Cozma A., sânt neîntemeiate, deoarece acești martori au dat declarații fiind preveniți despre răspundere penală pentru declarații false.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora, ca inadmisibile, deoarece sânt motivate prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, motive ce nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel rezultând că recursurile nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de o importanță generală abordată în cauza dată, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2015 recursurile declarate au fost admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel din 20 martie 2015 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

9. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, din materialele dosarului, s-a constatat că prezenta cauză penală potrivit fișei de repartizare repetate, în temeiul încheierii Președintelui Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, a fost redistribuită judecătorului Ulianovschi X., care, potrivit dispoziției Președintelui Curții de Apel Chișinău nr. 31¹ din 11 iulie 2014, a judecat prezenta cauză penală în calitate de președinte de complet împreună cu judecătorii – Cobzac E. și Vrabii S., adoptând hotărârea din 20 martie 2015.

Totodată, instanța de recurs a consemnat că, anterior, judecătorul Ulianovschi X. a participat și la judecarea cauzei contravenționale în privința lui Raileanu N. în ordine de recurs împotriva deciziei Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 aprilie 2009.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2009, a fost admis recursul declarat de către Raileanu N., fiind casată decizia contestată în cauza contravențională intentată în baza art. 174⁵ alin. (1), 174⁶ alin. (1) Cod cu privire la contravențiile administrative, cu încetarea procedurii administrative din lipsa faptei contravenției administrative.

În opinia instanței de recurs, prezintă relevanță pentru dosarul dat și acel fapt că procesul-verbal cu privire la contravenția administrativă din 08.04.2009 în privința lui Raileanu N., care este și parte vătămată în această speță, a fost întocmit de către inspectorul CPs Buiucani, Podubnii E., care este inculpat în prezenta speță, respectiv și procesul-verbal cu privire la reținerea administrativă la fel a fost întocmit de către Podubnii E., precum și ultimul a primit declarația scrisă de la Raileanu N.

În acest context, instanța de recurs a relevat că potrivit art. 34 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care există circumstanțe prevăzute la art. 33, judecătorul este obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei. Iar potrivit art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură

penală, judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Prin urmare, la judecarea prezentei cauze penale în ordine de apel, a fost incident cazul de incompatibilitate prevăzut de pct. 6) alin. (2) art. 33 Cod de procedură penală, în privința judecătorului Ulianoschi X., deoarece la judecarea cauzei contravenționale în ordine de recurs în privința lui Raileanu N., privind comiterea contravențiilor administrative prevăzute de art. 174⁵ alin. (1), 174⁶ alin. (1) Cod cu privire la contravențiile administrative, contravenientul în recursul său a invocat că a fost maltratat de către colaboratorii de poliție. Iar, completul de judecată sub președinția aceluiași judecător, Ulianoschi X., în motivarea hotărârii sus menționate a constatat că, nu s-a confirmat faptul ultragierii colaboratorului de poliție aflat în exercițiul funcției și opunerii de rezistență acestora de către Raileanu N., instanța de fond s-a bazat exclusiv pe rapoartele colaboratorilor de poliție, fără a fi administrate alte probe, ceea ce denotă că cauza nu a fost examinată minuțios sub toate aspectele.

Tot la acest capitol, instanța de recurs a menționat că ordonanța de începere a urmăririi penale din 02 noiembrie 2009 (f.d. 1 vol. I) în cauza dată, din care se reține că, inclusiv și în urma adoptării deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2009, a rezultat o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită în cauza dată aplicarea actelor de tortură de către colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, fiind dispusă pornirea urmăririi penale pe faptul dat.

Astfel, judecătorul Ulianoschi X., a judecat prezenta cauză penală în ordine de apel, dând anterior apreciere declarațiilor și materialelor cauzei contravenționale intentate în privința lui Raileanu N., pronunțându-se printr-o hotărâre judecătorească, care se află în legătură directă cu dosarul penal supus judecării, în care s-a pretins aplicarea torturii, ce a stat și la baza pornirii cauzei penale respective, figurând aceleași părți pe de o parte contravenientul Raileanu N., care este și partea vătămată în speța dată, și colaboratorul de poliție ce a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, inspectorul CPs Buiucani, Podubnîi E., care respectiv este inculpat în prezenta cauză penală.

În astfel de împrejurări, în viziunea Colegiului penal, judecătorul Ulianoschi X., era obligat să facă declarație de abținerea de la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, chiar dacă în mod expres nu a fost solicitat de către participanții la proces, pentru a nu prejudicia percepția de imparțialitate.

Totodată, în prezenta cauză recurenții în recursurile au invocat și temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Analizând hotărârea instanței de apel sub acest aspect și verificând legalitate aprecierii probelor prin prisma prevederilor legii procesual-penale, Colegiul a constatat că în decizie, instanța de apel a reținut ca probe ce au fost puse la baza condamnării: *„Procese-verbale de confruntare din 18.05.2010 și din 19.05.2010, conform cărora în cadrul confruntării efectuate între partea vătămată Raileanu N. și bănuții Cucerescu S., Artenii D. și Podubnîi E., partea vătămată și-a menținut declarațiile sale date în cadrul urmăririi penale, declarînd că aceștia la data de 08.04.2009 în timp ce se aflau în incinta CPs Buiucani au aplicat față de el violență psihică și fizică”*.

Rezultând din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, s-a reținut că proba menționată a fost verificată și nominalizată la f.d. 96-97 vol. I. Însă, din lucrările dosarului instanța de recurs a atestat că, de fapt la f.d. 96-97 vol. I, este anexat o foto-tabelă, iar proba sus

nominalizată este anexată la f.d. 166-169, 172-173 vol. I. Instanța de recurs ar admite că, faptul dat a fost o eroare comisă la redactarea textului, dacă ar fi în unul din aceste acte procesual judecătorești, însă mențiunile injuste sânt indicate în ambele documente judecătorești, iar în asemenea circumstanțe, în opinia Colegiului, a fost sfidată obiectivitatea analizei probei menționate, ce a stat la baza concluziei de condamnare, or, potrivit alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2016 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E., din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

La decizia dată a fost formulată o opinie separată.

11. În vederea motivării soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând probele administrate și cercetate în ședința de judecată a primei instanțe, iar ulterior cercetate și în instanța de apel, s-a conchis că prima instanță just a reținut că, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, învinuirea înaintată inculpaților, bazată pe declarațiile părții vătămate, nu și-a găsit confirmarea.

Instanța de apel nu a pus la îndoială faptul că la data de la 08 aprilie 2009 lui Raileanu N. i-au fost provocate acțiuni de tortură, manifestate prin dureri și suferințe puternice, fizice și psihice, în special și cu scopul de a obține de la el mărturisiri, de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, însă prin probele administrate și examinate în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat că acțiunile infracționale față de acesta au fost comise anume de Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E., iar nevinovăția acestora este demonstrată prin probele din dosar.

Totodată, instanța de apel a reținut că învinuirea este înaintată inculpaților în temeiul declarațiilor părții vătămate, care sunt contradictorii și inconsecvente. Partea vătămată Raileanu N., în procesul identificării persoanelor care l-au maltratat, în afară de inculpați, a mai recunoscut și alte persoane, care l-ar fi maltratat. Astfel, l-a recunoscut pe Strugari V. ca persoană, care l-ar fi maltratat /f. d. 112-113/, pe Grozav S. /f. d. 106-107/ și pe Cozma VI. /f. d. 116-117/, iar ulterior a renunțat la aceste declarații și persoanele menționate au fost scoase de sub urmărirea penală /f. d. 133, 140, 157/.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, partea vătămată Raileanu N. l-a recunoscut pe inculpatul Artenii D. după pantofi și pantaloni, din care motiv a considerat, că acesta a fost una din persoanele care l-a maltratat. Pe parcursul examinării cauzei, însă, au fost administrate probe, prin care s-a confirmat faptul că D. Artenii în timpul când se pretinde, că l-a maltratat pe N. Raileanu se afla, de fapt, în afara incintei comisariatului de poliție. Tot în afara incintei comisariatului de poliție se afla și Cucerescu S.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că prin declarațiile părții vătămate date în cadrul acțiunii de recunoaștere după fotografii, acesta a indicat că inculpații s-ar fi asemănat cu persoanele care l-au maltratat, cea ce confirmă că învinuirea înaintată inculpaților este una bazată pe presupuneri, nefiind coroborată cu alte probe pertinente și concludente, așa cum a fost menționat supra.

Din considerentele arătate și avînd în vedere că prin probele administrate și ulterior cercetate în instanța de apel vinovăția lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E. în săvârșirea

infracțiunii incriminate nu a fost confirmată, instanța de apel a conchis că corect aceștia au fost achitați de către prima instanță, sentința urmînd a fi menținută, fără careva modificări.

Respectiv, instanța de apel, pentru motivele sus menționate a considerat neîntemeiate argumentele din cererile de apel declarate de procuror și avocatul Panțîru V. în numele părții vătămate.

Or, prima instanță a stabilit toate circumstanțele de fapt și de drept, a făcut o analiză amplă probelor prezentate, prin prisma prevederilor art. 101 CPP, nu a comis careva erori de drept sau de ordin procedural, și drept urmare a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că inculpații Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. nu au săvîrșit infracțiunea imputată lor în baza art. 309¹ alin.(3), lit. c) Codul penal (redacția Legii din 18.12.2008) și a pronunțat în privința acestora o hotărîre legală și întemeiată de achitare.

După o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținerea acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. În atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefondat.

12. Nefiind de acord cu soluția de menținere a achitării în privința lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E., procurorul și avocatul Panțîru V. acționînd în numele părții vătămate, au contestat decizia instanței de apel cu recurs.

12.1. Procurorul a solicitat casarea deciziei instanței de apel, prin care s-a menținut sentința de achitare în privința lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. și trimiterea cauzei la rejudecare.

În recurs, a susținut că nerecunoașterea vinovăției de către persoanele achitate în comiterea acțiunilor violente cu caracter de tortură în privința părții vătămate Raileanu N. nu echivalează cu achitarea lor, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dîșii a infracțiunii incriminate.

Conform raportului de examinare medico-legală nr. 1375/D din 21.05.2009 la capitolul „*Informații din documentația medicală*” reieșind din fișa medicală de staționar nr. 7005 al IMSP CNȘPMU se constată că Raileanu N. a fost internat la data de 15.04.2009 cu diagnosticul: comoție cerebrală, contuzia țesuturilor moi a toracelui și membrilor superioare, contuzia rinichiului drept, sindromul asteno-vegetativ, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 748/7D din 04.05.2010 în rezultatul examenului medical expertul judiciar a constatat contuzia rinichiului drept, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect dur - contondent, în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată Raileanu N., ce duce la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare.

În contextul declarațiilor făcute de partea vătămată, decede categoric versiunea cauzării leziunilor la partea vătămată în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp,

mult ca atât, poziția instanței de fond și celei de apel, de a aprecia critic declarațiile părții vătămate, ca fiind cointeresate, este lipsită de temei, deoarece concluzia dată, nu este bazată pe careva argumente obiective, or declarațiile părții vătămate reprezintă probă și constituie un element de fapt, apreciat și admis drept probă, pe motivul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, precum și coroborării cu celelalte probe.

Astfel, ținând cont de caracterul și localizarea acestor vătămări corporale, s-a conchis că ele sunt caracteristice în cazul aplicării violenței, coroborează cu probele din dosar și demonstrează cu certitudine, faptul comiterii de către Artenii D., Cucerescu S. și Podubnîi E. a infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3), lit. c) Codul penal, iar argumentul părții apărării, inclusiv și a inculpaților precum că, nu i-au provocat în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice părții vătămate, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și de a face presiuni asupra ei, este lipsit de temei și urmează să fie respins ca nefondat, deoarece este în contradicție cu cumulul de probe din dosar.

De asemenea, faptul că, partea vătămată Raileanu N. a fost maltrată în incinta CPs Buiucani, mun. Chișinău, a fost confirmat și de către martorul acuzării Boaghi I.

La pronunțarea soluției de achitare instanța de fond și cea de apel și-a format concluzia reieșind din declarațiile persoanelor achitate, care pe întreg procesul penal vina nu și-au recunoscut-o, neluând în considerație celelalte probe, care demonstrează incontestabil vinovăția acestora în comiterea infracțiunii ce li se incriminează.

Astfel, procurorul a susținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, adică nu au fost supuse verificării probele prezentate în sprijinul învinuirii, nu s-a apreciat fiecare probă în parte în raport cu motivele procurorului expuse în apelul declarat, eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12.2. Avocatul V. Panțîru, acționând în interesele părții vătămate Raileanu N. a solicitat casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

Recurentul a susținut că, instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora se pronunță sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă următoarele: dacă întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Apărarea a apreciat, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Unul din raționamentele prezentei cereri de recurs, a rezidat din faptul, că instanța de apel în decizia sa a copiat conținutul sentinței instanței de fond. Partea acuzării și avocatul părții vătămate în apeluri au indicat un șir de argumente și anume: aprecierea eronată de către instanța de fond a probatoriului administrat la caz, ignorarea de către instanța de fond a probelor care confirmă vinovăția inculpaților de cele incriminate, stabilirea eronată a situației de fapt în dosarul supus judecării, ignorarea de către instanța de fond a faptului că declarațiile părții vătămate sunt coerente și sunt susținute și de declarațiile altor martori. Prin nepronunțarea asupra motivelor invocate în apeluri, instanța de apel nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelurilor declarate.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, persoanele achitate au depus referințe privind opinia lor asupra recursurilor declarate de partea acuzării, solicitând respingerea acestora, cu menținerea deciziei atacate.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017 recursurile declarate au fost admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel din 14 noiembrie 2016 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

15. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, din cererile de recurs declarate, s-a constatat că criticele recurenților, în esență, se referă la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate, ca nefondate, prin aceasta fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la criticele recurenților, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondate, a apelurilor declarate de procuror și avocatul Panțîru V. în numele părții vătămate Raileanu N., cu menținerea sentinței de achitare, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

În acest sens, s-a reținut faptul că, instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate de cei doi apelanți, procuror și avocatul Panțîru V., ci s-a limitat doar la expunerea unor fraze generale preluate din sentință privind nevinovăția lui Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin.(3), lit. c) Codul penal (*în redacția Legii din 18.12.2008*), în acest sens menționând că: „... *analizând probele administrate și cercetate în ședința de judecată a primei instanțe, iar ulterior cercetate și în instanța de apel, Colegiul penal conchide că prima instanță a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, învinuirea înaintată inculpaților, bazată pe declarațiile părții vătămate, nu și-a găsit confirmarea.*

42. Colegiul penal nu pune la îndoială faptul că la data de la 08 aprilie 2009 lui Raileanu N. i-au fost provocate acțiuni de tortură, manifestate prin dureri și suferințe puternice, fizice și psihice, în special și cu scopul de a obține de la el mărturisiri, de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, însă prin probele administrate și examinate în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat că acțiunile culpabile față de acesta au fost comise anume de inculpații Artenii D., Cucerescu S. și Podubnî E., iar nevinovăția acestora este demonstrată prin probele sus menționate.

Pe parcursul examinării cauzei, însă, au fost administrate probe, prin care s-a confirmat faptul că D. Artenii în timpul când se pretinde, că l-a maltratat pe N. Raileanu se afla, de fapt, în afara incintei comisariatului de poliție. Tot în afara incintei comisariatului de poliție se afla și Cucerescu S., cum a fost menționat mai sus.”

Instanța de recurs a apreciat, că simpla constatare a faptului că partea vătămată Raileanu N., în procesul identificării persoanelor care l-au maltratat, în afară de inculpați, a mai recunoscut și alte persoane, care l-ar fi maltratat, și anume l-a recunoscut pe Strugari V. ca persoană, care l-ar fi maltratat /f. d. 112-113/, pe Grozav S. /f. d. 106-107/ și pe Cozma VI. /f. d. 116-117/, iar ulterior a renunțat la aceste declarații și persoanele menționate au fost scoase de sub urmărirea penală /f. d. 133, 140, 157/, nu a justificat constatarea instanței de apel, precum că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și neconsecvente și urmează a fi apreciate critic.

Mai mult, instanța de apel a statuat că părții vătămate Raileanu N. i-au fost provocate acțiuni de tortură, manifestate prin dureri și suferințe puternice, fizice și psihice, în special și cu scopul de a obține de la el mărturisiri, de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, însă nu a indicat care anume probe dovedesc elementele caracteristice infracțiunii de tortură aplicată față de Raileanu N.

De asemenea, reieșind din decizia recurată, s-a conchis că instanța de apel a preluat unele concluzii generale din sentință, indicând că pe parcursul examinării cauzei, au fost administrate probe, prin care s-a confirmat incontestabil faptul că D. Artenii și Cucerescu S. în timpul când se pretinde, că l-ar fi maltratat pe N. Raileanu se aflau, de fapt, în afara incintei comisariatului de poliție, însă a omis să arate care probe dovedesc indubitabil acest fapt.

În acest punct de analiză este important de a specifica că, principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția sau nevinovăția persoanelor trimise în judecată în raport cu faptele pentru care acestea sunt acuzate. În cauza de față, era extrem de relevant de a arăta direct care probe dovedesc că Artenii D. și Cucerescu S. la momentul când se pretinde că l-ar fi maltratat pe N. Raileanu se aflau, de fapt, în afara incintei comisariatului de poliție, întrucât probele date ar fi dovedit în afara oricărui dubiu rezonabil nevinovăția ultimilor de comiterea infracțiunii de tortură asupra părții vătămate.

Având la bază raționamentele expuse, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelurilor declarate.

Prin urmare, instanța de recurs a statuat că, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare în alt complet de judecată.

16. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018 au fost admise apelurile declarate, în partea achitării lui Artenii Dorin, casată sentința atacată, în această parte pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Artenii Dorin Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (redacția Legii din 18.12.2008), și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a

activa în organele M.A.I. pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Artenii Dorin pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest sentința a fost menținută.

17. În vederea motivării soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, luând în considerare și opinia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a considerat că instanța de fond la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, inculpatul Artenii Dorin învinuit în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, urmează a fi achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat următoarele:

Este cert stabilit că, Artenii Dorin deținând în conformitate cu ordinul Ministrului Afacerilor Interne, după cum urmează: nr. 611 EF din 26 decembrie 2008, funcția de ofițer operativ de sector al sectorului de poliție Trușeni al CPs Buiucani CGP mun. Chișinău din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, care stipulează că „nimeni nu poate fi supus torturii și nici la pedepse sau tratamente inumane sau degradante” și alin. (2) al art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, care stipulează că „nimeni nu va fi supus la torturi, la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante”, și contrar art. 1, 2 pct. 2), 4), art. 12 pct. 1), art. 14 și art. 15 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atacuri criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, intenționat a comis acte de tortură asupra cetățeanului Republicii Moldova, Raileanu Nelu, în următoarele circumstanțe:

La 08 aprilie 2009, în jurul orei 19.00, ofițerul operativ de sector al sectorului de poliție Trușeni al CPs Buiucani, Artenii Dorin, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, aflându-se pe coridorul etajului II al CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor 12, unde în acel moment se afla Raileanu Nelu, care fusese reținut de colaboratorii de poliție, s-a apropiat

de acesta și urmărind scopul de a-l intimida, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri peste picioare, provocându-i ultimului dureri și suferințe puternice fizice. Ulterior, Artenii Dorin cunoscând despre faptul că Raileanu Nelu a fost dus într-un birou de la etajul II al CPs Buiucani, în jurul orei 20.00 a intrat în acest birou, unde în acel timp inspectorul poliției criminale al secției de poliție din or. Durlăști al CPs Buiucani, Podubnîi Eduard, îl chestiona pe Raileanu Nelu pe faptul reținerii sale și îl audia cu privire la participarea sa activă la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la data de 07 aprilie 2009 la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova, urmărind scopul de a-i provoca în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice lui Raileanu Nelu, în special cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că la data de 07.04.2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc la sediul Președinției și Parlamentului Republicii Moldova și de a-l pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă de la data respectivă, înjurându-l pe Raileanu Nelu cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat o lovitură cu piciorul peste piciorul stâng.

Cu toate că inculpatul Artenii D. nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui a fost probată cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Raileanu Nelu; declarațiile martorilor Raileanu Ivan, Raileanu Alexandra, Boaghe Ion; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.04.2010, conform cărora partea vătămată Raileanu Nelu l-a recunoscut pe colaboratorul CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, Artenii Dorin, declarând că vizual acesta se aseamănă cu persoana, care la data de 08.04.2009 în timp ce se afla în incinta CPS Buiucani a aplicat față de el violență psihică și fizică; procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Raileanu Nelu la locul comiterii infracțiunii din 16.02.2010 în incinta CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău; procesul-verbal de confruntare din 18.05.2010, potrivit cărora în cadrul confruntărilor efectuate între partea vătămată Raileanu Nelu și bănuitul Artenii Dorin, partea vătămată și-a menținut declarațiile sale date în cadrul audierii în calitate de parte vătămată, declarând că acesta la data de 08.04.2009, în timp ce se afla în incinta CPS Buiucani, a aplicat față de el violență psihică și fizică; procesul-verbal de examinare la 26.05.2010 a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău în perioada 01.01.2009-20.05.2009, potrivit căruia la pagina 143 a registrului sub numărul de ordine 1530 este indicat ca reținut cet. Raileanu Nelu Ivan, născut la 19.10.1989, domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Ruseștii Noi, reținut în fața Palatului National și adus la comisariatul de poliție de echipa RPS „Scut”, cu care s-a ocupat E. Podubnîi, în privința acestuia a fost întocmit proces-verbal cu privire la comiterea contravenției administrative prevăzute de art. art. 174/5 alin. (1) și 174/6 alin. (1) Cod contr., a fost transmis la judecată cu convoiul la 09.04.2009, ora 10.50. Copiile din acest registru, care au importanță pentru cauză au fost anexate la cauza penală nr. 2009038189 ca mijloc material de probă prin ordonanța din 26.05.2010; extrasul din fisa medicală nr. 1199 a cet. Raileanu Nelu, eliberat la 08.04.2010 sub nr. 10 de către Centrul Medical Pentru reabilitarea Victimelor Torturii „Memoria”, potrivit acestuia în rezultatul examenului medical și psihologic s-a stabilit că starea pacientului Raileanu Nelu este în corelare cu evenimentele traumatizante suportate de el. Rezultatele examinării, investigațiilor diagnostice și testărilor psihologice confirmă prezența consecințelor post-traumatice și afectarea semnificativă a calității vieții pacientului; raportul de expertiză medico -

legală nr. 748//D din 04.05.2010, potrivit căruia părții vătămate Raileanu Nelu, i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; raportul de examinare medico-legală nr. 1375/D din 21.05.2009.

De asemenea, de către instanța de apel au fost cercetate din oficiu probele apărării administrate și cercetate în instanța de fond, apreciindu-le prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și anume: declarațiile martorilor Ceban Vladimir, Grozav Sergiu, Sivirean Artur, Volontir Dorian, Zacrevschi Victor, Cozma Alexandru și conținutul raportului din 09.04.2009, întocmit de inspectorul secției criminale CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, locotenent major de poliție, Cucerescu Simion.

Ținând cont de recomandările Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție și analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că în cazul de față probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, cercetat pe parcursul judecării cauzei în fond și verificat din nou în instanța de apel, denotă o concluzie clară și echivocă, privind comiterea de către inculpatul Artenii Dorin a infracțiunii prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (redacția Legii din 18.12.2008), individualizată prin „*tortură, acțiuni intenționate, manifestate în provocarea în mod intenționat a unei dureri și suferințe puternice, fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și de a face presiuni asupra ei, durere și suferință provocată de două sau mai multe persoane cu funcții de răspundere*”.

Din analiza cumulară a probelor instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpatului Artenii Dorin se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de tortură, realizându-se prin faptul că, inculpatul Artenii Dorin aflându-se în incinta CPs Buiucani și acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a aplicat forța fizică și l-a lovit cu piciorul peste picioare pe partea vătămată, astfel provocându-i suferințe fizice și psihice, folosind cuvinte necenzurate în adresa acestuia, cu scopul de a-l intimida și obligându-l să semneze acte cu recunoașterea vinei.

S-a constatat că potrivit procesul-verbal de examinare la 26.05.2010 a Registrului de evidență a persoanelor aduse în CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău în perioada 01.01.2009-20.05.2009, potrivit căruia la pagina 143 a registrului sub numărul de ordine 1530 este indicat ca reținut cet. Raileanu Nelu Ivan, născut la 19.10.1989, domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Ruseștii Noi, reținut în fața Palatului Național și adus la comisariatul de poliție de echipa RPS „Scut”, cu care s-a ocupat Podubnîi Eduard, în privința acestuia a fost întocmit proces-verbal cu privire la comiterea contravenției administrative prevăzute de art. art. 174/5 alin. (1) și 174/6 alin. (1) Cod contr., a fost transmis la judecată cu convoiul la 09.04.2009, ora 10.50. Copiile din acest registru, care au importanță pentru cauză au fost anexate la cauza penală nr. 2009038189 ca mijloc material de probă prin ordonanța din 26.05.2010. (f.d. 181-188, vol. I);

Conform explicațiilor părții vătămate (f.d. 30, vol. I), „pe data de 08.04.2009 a fost lovit pe coridorul CPs Buiucani de persoane necunoscute, „... a fost impus să semneze niște acte... pe data de 09.04.2009 a fost judecat cu aplicarea amenzii de 200 lei”.

S-a reținut faptul că, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.04.2010 (f.d. 100, vol. I) partea vătămată Railean Nelu l-a recunoscut pe Artenii Dorin ca persoana care i-a spus să semneze actele, dar a fost lovit de o altă persoană (n.a. evenimentele din biroul unde a fost audiat).

Potrivit procesului-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Railean Nelu din 16.10.2010, ultimul a comunicat că a primit lovituri pe coridor de la persoane necunoscute, îmbrăcate în civil (f.d. 90, vol. I). Persoanele care l-au maltratată le descrie astfel... *bărbat 25-30 ani, înălțime 1,70-1,75 m, păr deschis frezat mediu, tras la față, corpolența medie, (nu poate afirma că i-au fost aplicate lovituri de către aceasta), avea încălțăminte cafenie.*

Conform procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Railean Nelu din 20.05.2010 (f.d. 175, vol. I) a declarat că a fost lovit de Artenii Dorin pe coridor cu picioarele peste picioare, cu pumnii peste diferite părți ale corpului. L-a recunoscut după pantofi.

Totodată, conform declarațiilor părții vătămate (f.d. 75 verso, vol. I), numai unul din cei 3 i-a aplicat forța fizică.

Fiind audiat în instanța de apel partea vătămată Railean Nelu a susținut declarațiile oferite în prima instanță potrivit cărora, în timp ce stătea în coridor în poziția cerută de polițiști, de el se apropiau persoane, pe care el nu le putea vedea la față și îl loveau cu picioarele. A reținut culoarea la pantofi și pantaloni a unei persoane care l-a lovit... Persoana, care l-a lovit cu piciorul și pe care a recunoscut-o după pantofi și pantaloni, este Dorin Artenii.

Așadar, instanța de apel a remarcat drept veridice declarațiile părții vătămate Railean Nelu, la capitolul circumstanțelor în care acesta a fost supus unei torturi din partea inculpatului Artenii Dorin, cu scopul de a obține de la acesta recunoașterea vinovăției în participarea acțiunilor de protest în masă din 07.04.2009. Or, partea vătămată a arătat direct către inculpat ca fiind persoana care i-a aplicat lovituri în coridorul de la etajul II al CPs Buiucani și persoana care i-a spus să semneze acte, declarații oferite în cadrul urmăririi penale și menținute pe parcursul procesului penal, inclusiv în cadrul ședinței instanței de apel, la rejudecarea prezentei cauze.

Instanța de apel nu a reținut ca veridice declarațiile martorilor Sivirean Artur și Volontir Dorian precum că, persoanele reținute nu au fost maltratate, plângeri la comisariat privind maltratarea persoanelor nu au fost depuse; Raileanu Nelu nu a fost maltratată în incinta comisariatului și nici în Piața Marii Adunări Naționale. Or, aceste declarații nu au un suport probatoriu și se combat prin declarațiile părții vătămate Railean Nelu și a martorilor Railean Ivan, Railean Alexandra și Boaghe Ion, potrivit cărora a fost aplicată violența fizică față de partea vătămată, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 748//D din 04.05.2010, potrivit căruia în rezultatul examenului medico-legal a datelor medicale prezentate pe numele cet. Raileanu Nelu expertul judiciar medic-legist a constatat contuzia rinichiului drept, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect dur - contodent, în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată Raileanu Nelu, ce duce la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 202-204, vol. I) și prin extrasul din fișa medicală nr. 1199 a cet. Raileanu Nelu, eliberat la 08.04.2010 sub nr. 10 de către Centrul Medical Pentru reabilitarea Victimelor Torturii „Memoria”, potrivit acestuia în rezultatul examenului medical și psihologic s-a stabilit că starea pacientului Raileanu Nelu este în corelare cu evenimentele traumatizante suportate de el. Rezultatele examinării, investigațiilor diagnostice și testărilor psihologice confirmă prezența consecințelor post-traumatice și afectarea semnificativă a calității vieții pacientului, (f.d. 191-194, vol. I).

S-a constatat că, în seara zilei de 08.04.2009 partea vătămată Railean Nelu a fost supusă acțiunilor de maltratare din partea colaboratorilor de poliție, inclusiv prin declarațiile martorului Railean Ivan care a comunicat că, *„...l-a telefonat de multe ori, dar acesta nu i-a răspuns, pe*

urmă în general a închis telefonul. După orele 23.00 fiul 1-a sunat și i-a spus că este în pușcărie și i-a transmis un mesaj „Vină și mă ia că nu mai rezist la a 2 uciganie”. A aflat că a 2-a zi va fi dus la judecată la orele 11:00-12.00”; și declarațiile martorului Railean Alexandra, care a declarat că „la ora 06.00 dimineața a aflat de la soț că fiul este închis la poliție. Au aflat că fiul va fi dus la Judecătoria Buiucani. L-a văzut acolo, el era parcă tăvălit pe jos, hainele erau murdare și avea urme de lovituri la picioare în partea de jos, la genunchi, la o mână și după pe spate”.

De asemenea, nu și-a găsit confirmare versiunea inculpatului Artenii Dorin cu privire la faptul că în data de 08.04.2009 nu se afla în Comisariatul de poliție Buiucani, ci era detașat în teritoriu în satul Trușeni, mun. Chișinău, or, la materialele cauzei lipsește o confirmare scrisă a celor invocate, iar declarațiile martorului Grozav Sergiu ce a comunicat că era împreună cu Artenii Dorin în satul Trușeni, în ziua de 8 aprilie 2009, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece acestea prezintă un grad redus de credibilitate, reieșind din faptul că, martorul este coleg de serviciu al inculpatului, fapt care în viziunea instanței l-a determinat pe acesta să depună în instanță declarații favorabile inculpatului în vederea exonerării acestuia de răspunderea penală.

Versiunea inculpatului s-a combătut și prin conținutul procesului-verbal de confruntare din 18.05.2010, în cadrul confruntărilor efectuate între partea vătămată Raileanu Nelu și bănuitul Artenii Dorin, partea vătămată și-a menținut declarațiile sale date în cadrul audierii în calitate de parte vătămată, declarând că acesta la data de 08.04.2009, în timp ce se afla în incinta CPs Buiucani, a aplicat față de el violență psihică și fizică (f.d. 166-169, vol. I).

Instanța de apel a considerat că în acțiunile inculpatului Artenii Dorin se regăsește componența de infracțiune prevăzută la lit. c) alin. (3) art. 309¹ Cod penal, după indicii „provocată de două sau mai multe persoane cu funcții de răspundere”.

Or, pe parcursul serii de 8 aprilie 2009 partea vătămată a primit mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului de la persoane necunoscute care nu au putut fi recunoscute de către partea vătămată și identificate de către organul de urmărire penală. Acest fapt s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Railean Nelu care potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 15.01.2010 (f.d. 74, vol. I), a declarat că a fost bătut la reținere cu picioarele, apoi în automobil cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului... A fost bătut pe coridor la etajul II în CPs Buiucani, potrivit procesului-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate din 16.10.2010, a comunicat că a primit lovituri pe coridor de la persoane necunoscute, îmbrăcate în civil (f.d. 90, vol. I). Faptul că partea vătămată a fost lovită de mai multe persoane, nu doar de către Artenii Dorin, rezultă și din rezultatele raportului de expertiză medico-legală nr. 748//D din 04.05.2010 în care s-a constatat contuzia rinichiului drept care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect dur - contodent, în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată Raileanu Nelu, iar potrivit declarațiilor părții vătămate inculpatul Artenii Dorin l-a lovit peste picioare, în rezultatul cărora nu poate apărea contuzia rinichiului drept.

Instanța de apel la, aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul a comis o infracțiune gravă, cu un pericol social sporit, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudicat, nu și-a

recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, ultima nu a înaintat careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, circumstanțe agravante nu s-au stabilit, a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatului Artenii Dorin este posibilă prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

Ținând cont de circumstanțele expuse supra, precum și faptul că gravitatea vătămarilor corporale au fost cauzate de către alte persoane decât inculpatul, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 748//D din 04.05.2010, s-a constatat contuzia rinichiului drept care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect dur - contodent, în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată Raileanu Nelu, ce duce la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 202-204, vol. I), nefiind constatate alte vătămări sau leziuni în regiunea capului sau a picioarelor unde partea vătămată a declarat că a fost lovită de către inculpatul Artenii Dorin, instanța de apel a conchis că nu este oportună și necesară izolarea inculpatului de societate, stabilindu-i în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel, luând în considerare și opinia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a considerat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și nevinovăția inculpaților Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard care nu a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, achitându-i în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a concluzionat că, apelurile procurorului și avocatului Panțiru Victor în privința vinovăția inculpaților Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard sunt neîntemeiate, fiind bazate pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport probatoriu, motiv din care urmează a fi respinse.

Analizând declarațiile inculpaților Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard, a părții vătămate și a martorilor, cercetând probele materiale prezentate de către partea acuzării și partea apărării, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a concluzionat că, infracțiunea de tortură nu a fost comisă de către inculpații Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard, vinovăția acestora nu este dovedită și nu se confirmă prin ansamblul de probe cercetate în ședința instanței de apel.

Acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpaților și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acestora, învinuirea bazându-se în mod prioritar pe declarațiile părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe, fără a prezenta

probe pertinente, utile și verosimile care ar demonstra cu certitudine participarea inculpaților la actele de tortură împotriva părții vătămate.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.04.2010 (f.d. 104, vol. I) partea vătămată Railean Nelu a recunoscut pe Cucerescu Simion ca persoana care l-a lovit.

Conform declarațiilor părții vătămate oferite în cadrul urmăririi penale, persoanele care l-au maltratată le descrie astfel: bărbat 25-30 ani, înălțime 1,75 m, părul frezat scurt de culoare închisă, rotund la față, corp mediu (indicând că anume acesta l-a lovit).

Potrivit declarațiilor inculpatului Cucerescu Simion, pe data de 7 aprilie 2009 colaboratorii de poliție au fost ridicați pe alarmă. În piață s-a aflat până la orele 14.00-15.00, apoi, la indicația la superiorilor, s-a deplasat în or. Vatra, având aceiași sarcină de a acumula informație despre persoanele care au participat la dezordinile din piață. În or. Vatra s-a aflat de unul singur pe 7 și 9 aprilie 2009, de dimineață până la orele 23.00-24.00.

Instanța de apel a constatat că, declarațiile inculpatului precum că în ziua de 8 aprilie 2009 nu se afla în incinta CPs Buiucani, ci era detașat în teritoriu în or. Vatra, s-au confirmat prin conținutul raportului din 09.04.2009, întocmit de inspectorul secției criminale CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, locotenent major de poliție, Cucerescu Simion, și care se află în dosarul nomenclator cu nr. 5/01, vol. I, la pag. 172-173, în perioada zilelor de 07.04.09-09.04.09, conform dispoziției, numitul s-a aflat pe teritoriul or. Vatra, mun. Chișinău (f.d. 37-38, vol. II).

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a fost elucidată incertitudinea cu privire la data concretă la care Cucerescu Simion a fost detașat în or. Vatra, prin audierea suplimentară a martorului Zacrevschi Victor, care a declarat că prin dispoziția comisariului general la CPs Buiucani a fost organizat un plan de acțiuni pentru măsuri publice, Cucerescu Simion a fost dislocat în or. Vatra unde era responsabil de a monitoriza instituțiile de învățământ și traseul național referitor la fluxul de persoane. Martorul a concretizat că Cucerescu Simion a fost dislocat în or. Vatra în perioada 7-9 aprilie, ce înseamnă că pe data de 7, 8 și 9 aprilie 2009 se afla în or. Vatra, unde raporta situația la telefon. O altă dispoziție de anulare nu a fost.

La fel, conform declarațiilor martorului Ceban Valdimir, oferite în instanța de apel, pe data de 8 și pe 9 aprilie s-a aflat în or. Vatra, de unde trebuia să relateze situația și nu a fost în comisariat. A văzut acel raport prezentat de către Cucerescu S., care este de strictă evidență, cu file numerotate și care conține informația comunicată și la telefon. A menționat că Cucerescu S. a fost delegat în baza actului de la f.d. 251, vol. I, în textul dispoziției este scris până la o dispoziție specială începând cu data de 7 aprilie.

Acuzarea nu a prezentat alte probe care ar combate cele invocate de către inculpat, martorul Zacrevschi Victor și dispoziția de detașare a lui Cucerescu Simion pentru perioada 07.04.2009-09.04.2009 în or. Vatra.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.05.2010 (f.d. 126, vol. I) partea vătămată Raileanu Nelu a recunoscut pe Podubnîi Eduard ca persoana care a întocmit materialul administrativ și i-a spus să semneze actele.

Potrivit declarațiilor inculpatului Podubnîi Eduard, pe Raileanu Nelu îl cunoaște din ziua de 08 aprilie 2009, când în biroul său de serviciu nr. 49 din incinta CPS Buiucani, a întocmit în privința lui un proces verbal administrativ în baza art. 174 cu indicii 5 și 6 Cod Administrativ. Nu a aplicat acte de violență în privința părții vătămate.

Din analiza declarațiilor părții vătămate și a inculpatului, în coroborare cu celelalte probe acumulate la materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, inculpatul Podubnîi Eduard nu a aplicat nici o lovitură părții vătămate Raileanu Nelu (fapt confirmat de însuși partea vătămată), astfel nu a aplicat violența fizică sau psihică în privința părții vătămate, ci doar a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenția administrativă din 08.04.2009, în temeiul căruia Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău prin decizia din 09.04.2009 l-a sancționat cu amenda în mărime de 200 lei.

Conform materialului administrativ (contravențional) (f.d. 36-66, vol. I), potrivit explicațiilor părții vătămate Raileanu Nelu, acesta a opus rezistență colaboratorilor de poliție (f.d. 42, vol. I). Prin decizia Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09.04.2009 Raileanu Nelu a fost sancționat cu amendă în mărime de 200 lei. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.10.2009 a fost casată decizia Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09.04.2009, din motivul lipsei de probe în comiterea contravenției de către Raileanu Nelu.

Astfel, instanța a menționat că, decizia Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09.04.2009, a fost anulată de către Curtea de Apel Chișinău din motiv că nu au fost prezentate suficiente probe în vederea demonstrării vinovăției lui Raileanu Nelu în comiterea contravenției imputate și nu a fost constatat faptul că Raileanu Nelu a fost impus să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție, totodată nu a fost constatat faptul aplicării violenței psihice, presiunii din partea colaboratorilor de poliție asupra ultimului privind semnarea actelor și nemijlocit din partea lui Podubnîi Eduard care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție din 08.04.2009.

În acest sens, a fost combătut argumentul invocat în apelul avocatului Panțîru Victor, care invocă aplicare violenței psihice din partea inculpatului Podubnîi Eduard asupra părții vătămate Raileanu Nelu în vederea semnării actelor. Totodată, instanța a constatat că, avocatul și acuzatorul nu au prezentat careva probe în confirmarea celor imputate inculpatului privind aplicare violenței psihice sau participarea la acțiunile de tortură.

Instanța de apel, analizând probele și apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a considerat că, nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența faptei infracțiunii prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, iar vinovăția inculpaților Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și verosimile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care sentința de achitare, adoptată de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, este întemeiată.

18. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul, avocatul Panțîru V. în numele părții vătămate și avocatul Culeac-Reul N. în numele inculpatului Artenii D., au contestat decizia instanței de apel cu recurs.

18.1. Procurorul solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la renjudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- instanțele de apel, la dispunerea soluției în privința inculpaților Artenii Dorin, Cucerescu Simion și Podubnîi Eduard, incorect au motivat că, nu au fost acumulate suficiente probe, care ar confirm comiterea de către toți trei inculpați a infracțiunii incriminate;

- motivarea invocată de către instanțele de judecată, contravine situației reale, deoarece, vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin prin probele administrate de către acuzare și cercetate în ședința de judecată;

- în contextul declarațiilor făcute de partea vătămată, decede categoric versiunea apariției leziunilor la partea vătămată în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp, iar poziția instanțelor, de a aprecia critic declarațiile părții vătămate ca fiind declarații cointeresate, este lipsită de temei, deoarece concluzia dată, nu este bazată pe careva argumente obiective, întrucât declarațiile părții vătămate reprezintă probă și constituie un element de fapt, constat prin intermediul procesului-verbal de interogare, apreciat și admis drept probă, pe motivul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, precum și coroborării cu celelalte probe;

- faptul că, partea vătămată Raileanu Nelu a fost maltrată în incinta CPs Buiucani mun. Chișinău, a fost confirmat și de către martorul acuzării Boaghi Ion care a declarat că la 08.04.2009, aproximativ pe la orele 17.00 în timp ce se afla în fața Guvernului Republicii Moldova a fost reținut de către colaboratorii de poliție, care ulterior l-au condus în CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău. Fiind în CPS Buiucani el a ascuns telefonul său mobil în pantaloni și a intrat cu el în celulă, unde la toate persoanele reținute ce se aflau cu el în aceeași celulă le-a dat telefonul și aceștia au anunțat părinții și rudele despre locul aflării lor. În acel timp cu el în aceeași celulă s-a aflat și partea vătămată Raileanu Nelu, căruia la fel i-a dat telefonul său mobil de pe care el i-a sunat pe tatăl său. Acesta i-a povestit că a fost bătut de către colaboratorii de poliție, având urme de maltratare;

- partea vătămată Railean Nelu a fost adusă în incinta CPS Buiucani fără a fi maltrată, iar leziunile depistate la el au fost cauzate anume în incinta comisariatului de poliție, de asemenea este dovedit și prin: însăși faptul că în procesul - verbal cu privire la contravenție, Podubnîi nu a indicat la careva leziuni pe corpul lui Railean Nelu, ceea ce denotă că la momentul reținerii dânsul pur și simplu nu avea aceste leziuni, or inculpatul Podubnîi fiind un colaborator experimentat ar fi descris aceste leziuni sau starea părții vătămate în vederea asigurării sale și excluderii oricăror dubii pe viitor; prin raportul de expertiză medico - legală nr. 748/D din 04.05.2010 se dovedește că leziunile depistate la Railean N. au fost cauzate intenționat, având în vedere că conform mecanismului acestora au fost provocate prin „acțiunea traumatică a unui obiect dur-contondent în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată”;

- contrar faptului că inculpații neagă constatarea leziunilor corporale în regiunea capului părții vătămate Raileanu Nelu, s-a constatat că declarațiile părții vătămate în ceea ce privește aplicarea loviturilor la 08.04.2009 de către toți trei colaboratori de poliție peste cap și alte părți ale corpului și-au găsit confirmare, or conform raportului de examinare medico-legală nr. 1375/D din 21.05.2009 /f.d. 33-34 vol. I/, Raileanu Nelu a fost internat la data de 15.04.2009 cu diagnosticul comoție cerebrală, iar acel traumatism cranio - cerebral manifestat prin comoție cerebrală nu a fost supus aprecierii gradului de gravitate de către expert doar „din motivul lipsei statusului neurologic”, ceea ce însă nu neagă cauzarea loviturilor în zona indicată nemijlocit de partea vătămată;

- declarațiile martorilor Ceban Vladimir, Strugari Vasile, Grozav Sergiu, Sivirean Artur, Volontir Dorian, Zacrevschi Victor, Cozma Alexandru, nu echivalează cu achitarea inculpaților Artenii Dorin, Cucerescu Simion și Podubnîi Edu, deoarece nu corespund adevărului și sunt date de ei în scopul de a-i exonera pe inculpați de la răspunderea penală, cu care sunt colegi de serviciu și se combat de probele, analizate și apreciate mai sus, care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, și combat argumentele părții apărării inclusiv și a inculpaților, precum că, ultimii nu i-au provocat în mod intenționat dureri și suferințe

puternice, fizice și psihice părții vătămate Raileanu Nelu, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și de a face presiuni asupra ei, și demonstrează cu certitudine comiterea de către aceștia a faptelor imputate, dându-i săvârșind astfel infracțiunea prevăzută de art. 309¹ alin.(3), lit. c) Cod penal;

- urmează a fi apreciate critic și declarațiile martorului Grozav Sergiu, precum că inculpatul Arteni Dorin s-a aflat la data de 08.04.2009 de la orele 11.00 până la orele 22.00 în com. Trușeni, dat fiind faptul că aceste declarații vin în contradicție cu probele materiale anexate la materialele cauzei penale, și sunt complet combătute de ele.

Mai mult ca atât, se atestă poziția ambiguă și incertă și a martorilor Zacrevschi Victor și Ceban Vladimir, audiați repetat în instanța de apel, or:

- în primul rând se constată că anume aceste persoane, fiind superiorii inculpaților, deținând funcții de conducere în cadrul CPs Buiucani în perioada 07 - 08 aprilie 2009 sunt persoane direct cointeresate în constatarea legalității subalternilor săi, fiind inclusiv și responsabili de exonerarea ultimilor de răspundere;

- la întrebările acuzării ambii martori au indicat că în subordinea aveau un număr mare de colaboratori, Ceban Vladimir indicând la cifra de 39 de subalterni, iar Zacrevschi Victor la cifra de circa 170 de angajați ai CPs Buiucani în acea perioadă, iar la întrebarea acuzării ce i-a motivat să memoreze anume acțiunile inculpaților pe caz la data de 07.04.2009 -08.04.2009, acuzarea așa și nu a putut constata un răspuns argumentat și motivat, or martorii citați, la moment nu pot indica la acțiunile fiecărui subaltern al său în acea perioadă, ceea ce trezește dubii cu privire la cele relatate;

- în același context, la întrebarea acuzării cu privire la termenul de acțiune a acelei dispoziții „nr. 5291 din 07.04.2009” ambii martori nu au putut da un răspuns clar și motivat cu referire la acel termen de acțiune a dispoziției și din care considerente acea dispoziție este emisă doar pentru data de 07.04.2009 și nu vizează și alte perioade, contrar faptului că martorii au indicat că alte careva dispoziții nu au fost emise, iar colaboratorii CPs Buiucani în lipsa dispozițiilor de delegare nu erau în drept să se afle în alte localități decât locul de bază de muncă;

- declarațiile martorilor Zacrevschi Victor și Ceban Vladimir, nu îi dezvinovățesc pe Cucerescu Simion și Arteni Dorin, or conform acelei dispoziții "nr. 5291 din 07.04.2009" la care fac trimitere inculpații cert este prevăzut că este emisă doar pentru data de 07.04.2009, alte dispoziții ce ar avea acțiune și pentru data de 08.04.2009 când a și fost săvârșită fapta de către inculpați nu au fost emise și deci în lipsa acestora, inculpații Cucerescu Simion și Arteni Dorin nu aveau dreptul la data de 08.04.2009 să se afle în alt loc decât locul de muncă, adică decât în CPs Buiucani, unde și a fost săvârșită infracțiunea în privința lui Raileanu Nelu.

18.2. Avocatul Panțîru V. în interesele părții vătămate solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- decizia instanței de apel, în partea pedepsei aplicate lui Artenii Dorin, și anume suspendarea condiționată a pedepsei este total nejustificată, or, inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu executare reală în penitenciar. Astfel, instanța de apel greșit a motivat și a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, or, fără a fi susținute de probe, aceasta a indicat eronat că gravitatea vătămarilor corporale au fost cauzate de către alte persoane decât inculpatul;

- concluzia de mai sus este în contradicție cu alte constatări ale instanței de apel și anume faptul că în acțiunile inculpatului Artenii Dorin se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de tortură, realizându-se prin faptul că inculpatul Artenii Dorin aflându-se în incinta CP Buiucani și acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a aplicat forța fizică și l-a lovit cu piciorul peste picioare pe partea vătămată, astfel provocându-i suferințe fizice și psihice, folosind cuvinte necenzurate în adresa acestuia, cu scopul de a-l intimida și obligându-l să semneze acte cu recunoașterea vinei.

Totodată, tot instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, cu un pericol social sporit, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudecat, nu și-a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, (...), fapt ce nu justifică aplicabilitatea art. 90 Cod penal;

- raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel a încadrat greșit faptele săvârșite de către inculpații Cucerescu S. și Podubnî V., or, din probatoriul administrat rezultă clar că aceștia au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 44 coroborat cu art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal. În acest sens este absurd argumentul instanței de apel precum că Artenii Dorin se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de tortură în formă agravată, adică săvârșită de două sau mai multe persoane, iar ceilalți doi coautori au fost achitați. Prin urmare, toți trei inculpați urmează să răspundă pentru coautorat la săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, iar instanța de fond și instanța de apel au dat o încadrare greșită faptelor săvârșite de către Cucerescu S. și Podubnî V.;

- referitor la temeiul potrivit căruia o instanță de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, constatăm că împotriva Republicii Moldova au fost emise numeroase hotărâri ale CtEDO prin care statul a fost condamnat în baza art. 3 din Convenție pe faptul neexecutării obligațiilor pozitive și negative ce derivă din această normă.

În cauza *Buzilov împotriva Republicii Moldova*, Curtea reiterează că atunci când o persoană face afirmații credibile că a fost supusă unor tratamente contrare articolului 3 al Convenției de către poliție sau alți agenți ai statului, prevederile acestui articol, citite în contextul obligației generale a statului impuse de articolul 1 al Convenției de a „*recunoaște oricărei persoane aflată sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în Convenție*”, **impun efectuarea unei investigații oficiale efective**. La fel ca și o investigație efectuată în virtutea articolului 2, **o astfel de investigație ar trebui să permită identificarea și pedepsirea persoanelor responsabile**.

Altfel, interzicerea generală prin lege a torturii, tratamentelor sau pedepselor inumane și degradante, în pofida importanței sale fundamentale, ar fi inefectivă în practică și ar face posibilă în anumite cazuri, pentru agenții statului, să comită abuzuri împotriva persoanelor aflate sub controlul lor, ei beneficiind, astfel, de o imunitate virtuală (a se vedea, printre altele, *Labita v. Italy* [GC], nr. 26772/95, § 131, ECHR 2000-IV). Totodată, Curtea a precizat că atunci când

evenimentele într-o cauză sunt în totalitate sau în mare parte cunoscute numai de autorități, ca în cazul persoanelor aflate în custodia autorităților, **se vor crea prezumții puternice ale faptelor în legătură cu leziunile corporale apărute în perioada detenției. Într-adevăr, sarcina probațiunii aparține autorităților, care trebuie să prezinte explicații satisfăcătoare și convingătoare** (a se vedea *Salman v. Turkey* [GC], nr. 21986/93, § 100, ECHR 2000-VII). În acest sens, concluzionăm că ne aflăm în situația unei prezumții relative, iar statul urmează să probeze că nu el se face vinovat de cauzarea leziunilor corporale. Suplimentar, o să mai menționăm și alte hotărâri ale CtEDO date împotriva Republicii Moldova pentru violarea art. 3 din Convenție (*COLIBABA c. MOLDOVEI*, *GURGUROV c. MOLDOVEI*, *CAUZA LEVINȚA c. MOLDOVEI*, *PĂDUREȚ c. MOLDOVEI*, *PRUNEANU c. MOLDOVEI* ș.a.);

- chiar dacă partea vătămată a deplâns acțiunile de tortură și tratamentul inuman și degradant la care a fost supus în cadrul Comisariatului de Poliție Buiucani, urmărirea penală a demarat la 6 luni de la evenimene.

În cadrul urmăririi penale, partea vătămată a participat la identificarea persoanelor ce l-au supus acțiunilor de tortură în cadrul Comisariatului de poliție s. Buiucani. Inițial i-au fost prezentate poze ale polițiștilor ce activează sau activau în CP Buiucani. Urmează de menționat că recunoașterea s-a efectuat după poze alb negru ale polițiștilor culese din baza de date Acces. Din șirul de fețe prezentate părții vătămate, el a recunoscut câteva.

Persoana, care l-a lovit cu piciorul și pe care a recunoscut-o după pantofi și pantaloni, este Dorin Artenii.

Inculpatul Cucerescu Simion se face vinovat de aplicarea loviturilor în cap, partea vătămată fiind în birou, lovituri ce au fost aplicate după ce scrisese jumătate din explicație.

Inculpatul Eduard Podubnii, persoana din birou care i-a spus să scrie și să semneze foile, se face vinovat de exercitarea presiunilor asupra părții vătămate în complicitate cu ceilalți inculpați, prin intimidarea părții vătămate adresându-i cuvinte necenzurate, fapt care l-a determinat să scrie și să semneze ce a scris sub dictarea polițiștilor;

- instanța de judecată adoptând hotărârea de achitare a reținut, precum că învinuirea este înaintată inculpaților în temeiul declarațiilor părții vătămate, care sunt contradictorii și inconsecvente.

Contrar acestei constatări a instanței, din materialele dosarului reiese cu certitudine că, Raileanu N. i-a recunoscut pe inculpați, iar declarațiile date de acesta au fost aceleași pe parcursul întregului proces penal (în special atragem atenția Onoratului Colegiu la confruntarea acestuia cu inculpații). Mai mult decât atât, declarațiile părții vătămate urmează a fi tratate și reieșind din contextul că ele au fost date peste mai mult de 6 luni de la evenimentul nefericit de torturare a sa. Cu toate acestea, partea vătămată a indicat ferm asupra inculpaților, iar unele așa zis „*contradicții și inconsecvențe*” se datorează doar faptului că în timp anumite detalii s-au uitat, fapt care este și firesc, ținând cont de magnitudinea traumei suferite de partea vătămată;

- la fel, instanța de judecată, a reținut că, la momentul examinării dosarului nu sunt suficiente probe. O atare concluzie este una pripită, care s-a format în urma unei analize superficiale și îndelungate a dosarului în cauză. Or, Eduard Podubnii, în declarația reținută de către instanță afirmă precum, că el i-ar fi oferit ceai, cât și telefonul său, părții vătămate, într-u informarea părinților acestuia despre locul aflării lui;

- din declarația martorului Boaghe Ion rezultă clar că anume acesta a fost cel care i-a oferit telefonul părții vătămate pentru informarea părinților săi. Mai mult decât atât, acesta a menționat și timpul când a avut loc trimiterea acestui mesaj - aproximativ în jurul orei 23:00;

- acest fapt a fost confirmat și de către tatăl părții vătămate – Raileanu Ivan, care a declarat, că: „După orele 23.00 fiul 1-a sunat și i-a spus că este în pușcărie și i-a transmis un mesaj - „Vină și mă ia, că nu mai rezist la a 2 uciganie”;

- din declarațiile martorului Boaghe Ion - în mod clar se atestă faptul că partea vătămată a fost supusă acțiunilor de tortură. În această parte vom menționa, că persoana care s-a ocupat de instrumentarea dosarului contravențional a fost nimeni altul decât inculpatul Eduard Podubnîi. Analizând dosarul contravențional putem constata faptul că o altă persoană decât acesta nu a avut atribuție și nici nu s-a ocupat de instrumentarea acestuia, astfel în partea respectivă putem deduce clar, că declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin circumstanțele de fapt a cauzei precum și prin probe materiale ce vin a susține declarațiile părții vătămate;

- mai mult decât atât, instanța nu pune la îndoială faptul maltratării lui Raileanu Nelu - dar în același timp acordă prioritate declarațiilor inculpaților;

- instanța de judecată, într-un mod straniu a ajuns la concluzia, că partea vătămată nu a reclamat supunerea la acțiuni de maltratare în cadrul procesului contravențional: „La judecarea procesului administrativ a fost asistat de un apărător, careva declarații instanței cu privire la fapa maltratării nu a făcut”;

- din simpla analiză a materialelor dosarului penal, în care se regăsesc și actele procesului contravențional, facem referire la încheierea Judecătoriei s. Buiucani din 09.04.2009 - în care se face trimitere la un demers înaintat cu privire la numirea unei expertize medico-legale, pe motiv că în raport cu partea vătămată (contraveninet) au fost supus la acțiuni de maltratare de către colaboratorii CPS Buiucani la data de 08.04.2009.

Aici considerăm important să atragem atenția asupra declarației aceluiași martor Boaghe I. care afirmă, că la încarcerarea lui Raileanu N. - acesta din urmă vizibil avea urme de maltratare - fapt confirmat prin concluzia medicilor - care au confirmat aceste circumstanțe.

În atare circumstanțe decizia instanței de apel este greu de înțeles în partea achitării inculpatului Podubnîi E. Astfel, urmează de subliniat că inculpatul a declarat că ușa la biroul său era deschisă, la el în birou întrând mai mulți ofițeri cât și procurori, care vegheau respectarea ordinii, iar ulterior a declarat că la el în birou nu a intrat nimeni decât superiorul său Zacarevschi;

- la fel, nu este clar cum a fost posibil ca partea vătămată să ajungă în celulă cu leziunile despre care vorbește, atât martorul Boaghe I., cât și concluziile medicilor;

- inculpatul Artenii D. a declarat că nu îi cunoaște pe Podubnîi E., cât și pe Cucerescu S., decât că activează în același comisariat și i-a văzut pe la ședințe, pe când inculpatul Cucerescu S. a declarat că a activat în comisariat în calitate de ofițer de sector, astfel ei se cunosc. În asemenea circumstanțe, ținând cont de declarațiile contradictorii ale inculpaților rezultă un singur lucru, aceste declarații sunt date în fața instanței pentru a induce instanța în eroare și pentru a se desculpa de fapta incriminată;

- cu privire la constatările instanței de apel potrivit cărora declarațiile inculpatului Cucerescu S. precum că în ziua de 8 aprilie 2009 nu se afla în incinta CPs Buiucani, ci era detașat în teritoriu în or. Vatra, s-au confirmat prin conținutul raportului din 09.04.2009, întocmit de inspectorului secției criminale CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău, locotenent major de poliție,

Cucerescu Simion, și care se află în dosarul nomenclator cu nr.5/01, vol. I, la pag. 172-173, în perioada zilelor de 07.04.09 - 09.04.09, conform dispoziției, numitul s-a aflat pe teritoriul or. Vatra, mun. Chișinău (f.d. 37-38, vol. II), le considerăm pripite și neconfirmate în modul corespunzător. Menționăm că inspectoratul de poliție a avut timp și mijloace de a întocmi asemenea ordine ulterior, pentru a duce instanța de judecată în eroare. Suplimentar nu considerăm că este just de a reține acest argument, or, din or. Vatra până la CPs Buiucani e o distanță mai mică de 7 km, fapt care denotă că inculpatul putea să ajungă în maxim 10 min la inspectorat. Totodată, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu a coroborat această probă și cu altele din dosar, iar în ordinul la care se face referire nu prevede intervalul orar în interiorul căruia partea vătămată a fost torturată (18.00 -23.00) și prin urmare nu se adeverește faptul că inculpatul se afla în or. Vatra în perioada 07-09 aprilie 2009. Din materialele anexate, concluzionăm că există o contradicție între declarația inculpatului Cucerescu Simion care a declarat că pe 7 aprilie a fost la inspectoratul de poliție, iar din conținutul ordinului reiese că acesta s-a aflat în or. Vatra la 7 - 9 aprilie.

18.3. Avocatul Culeac-Reul Natalia în interesele inculpatului Arteni Dorin solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea apelului invocă următoarele:

- porivit deciziei instanței de apel ultima a pronunțat o altă soluție, în sens de vinovăție a lui Arteni Dorin, și conform părții motivatoare a deciziei a reținut aceleași probe, cu același conținut, însă apreciindu-le ca probe ce confirmă vina inculpatului, fără a specifica care din aceste probe au fost greșit apreciate de prima instanță și în ce constă greșeala comisă;

- probele acumulate în cauza penală demonstrează nevinovăția absolută a lui Arteni Dorin, mai ales luând în considerație depozițiile martorilor Grozav Sergiu, Strugari Vasile, Volontir Dorian care a demonstrat, că leziunile corporale de la partea vătămată nu au fost provocate de către inculpatul Arteni Dorin;

- instanța de apel nu a ținut cont și de faptul că poziția părților vătămate - de la bun început nu a fost o poziție unică, schimbându-și de mai multe ori poziția;

- în procesul identificării persoanelor care l-au maltratat, în afară de inculpați, a mai recunoscut și alte persoane care l-au maltratat și anume l-a recunoscut pe Grozav Sergiu /f.d.106-107/ pe Strugari Vasile /f.d.112-113/, pe Cozma Vladislav/f.d.116-117/, ulterior s-a dezis de aceste declarații iar persoanele menționate au fost scoase de sub urmărirea penală. Tot, martorul Strugari Vasile, a declarat că acțiunea procesuală de reconstituire,-partea vătămata nu a putut să indice concret biroul unde a fost reținut, locul pe unde a fost dus în IPS Buiucani;

- deasemenea critic urmează de apreciat și declarația părții vătămate care declara că l-a recunoscut pe Arteni Dorin duăa pantofi și pantaloni.

Totodată, prin faptul că partea vătămată, la urmărirea penală și-a schimbat de mai multe ori declarațiile care au fost și contradictorii, instanța de apel în asemenea circumstanțe nu le-a dat o apreciere critică, ci dimpotrivă aceste declarații stau la baza deciziei de condamnare a lui Arteni Dorin;

- deoarece, sarcina de a prezenta probe îi revine acuzării, potrivit procesului-verbal al instanței de apel, rezultă că procurorul în confirmarea vinovăției inculpatului a solicitat doar cercetarea probelor pe care prima instanță le-a pus la baza sentinței în privința condamnării inculpatului pe art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal. în consecință, instanța de apel a grupat doar o

parte din probe, argumentând la general că ele confirmă vinovăția inculpatului, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, și să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată;

- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor din dosar, nu le-a cercetat și analizat sub toate aspectele în mod obiectiv, nu s-a dat o apreciere corectă declarațiilor martorilor și altor probe care demonstrează ca în acțiunile inculpatului Arteni Dorin nu au fost prezente elementele unei careva componente de infracțiune.

19. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Panțiru Victor în numele părții vătămate, avocatul Mărgineanu Iurie în numele inculpatului Cucerescu S. și avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Podubnîi Ed. au depus referințe privind opinia sa asupra recursurilor declarate:

- *avocatul Panțiru Victor în numele părții vătămate* solicită respingerea recursului declarat de către avocatul Culeac-Reul N. în numele inculpatului Arteni D., ca fiind inadmisibil, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar în acțiunile inculpatului Arteni D. se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de tortură;

- *avocatul Mărgineanu Iurie în numele inculpatului Cucerescu S.* solicită respingerea recursurilor declarate de procuror și avocatul părții vătămate, Panțiru V., ca inadmisibile, deoarece sânt motivate prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, motive ce nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală;

- *avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Podubnîi Ed.* solicită respingerea recursurilor declarate de procuror și avocatul părții vătămate, Panțiru V., ca inadmisibile, deoarece instanța de apel corect a aplicat prevederile legii penale, nu au fost administrate probe noi, iar martorii audiați nu au declarat nimic nou.

20. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursurile ordinar declarate de procuror și avocatul Panțiru V. în numele părții vătămate Raileanu N.

Drept temei pentru recursuri aceștia au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12), 15) și 16) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizând criticile formulate de procuror, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de ultimul ca fiind nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că recurentul critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, din considerentul că instanțele de fond neîntemeiat au ajuns la concluzia achitării inculpaților Cucerescu S. și Podubnîi Ed.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului un șir de probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creîndu-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția inculpaților Cucerescu S. și Podubnîi Ed. de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a considerat declarațiile inculpaților Cucerescu S. și Podubnîi Ed. corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședința instanțelor de fond, ultimii au dat declarații consecvente, concludente, care coroborează cu probele administrate în cauză și demonstrează cu certitudine nevinovăția lor, iar pe parcursul judecării cauzei, nu au fost prezentate careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra incontestabil vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, sau ar combate declarațiile inculpaților, or, în urma analizei tuturor probelor s-a constatat cu certitudine că inculpații Cucerescu S. și Podubnîi Ed. nu au săvârșit acte de tortură asupra părții vătămate Raileanu N.

De asemenea, instanța de apel corect a reținut concluzia primei instanțe potrivit căreia nu a pus la îndoială faptul că la data de la 08 aprilie 2009, cet. Raileanu N. i-au fost provocate acțiuni de tortură, manifestate prin dureri și suferințe puternice, fizice și psihice, în special și cu scopul de a obține de la el mărturisiri, de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui, dar prin probele administrate și examinate în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat faptul că acțiunile culpabile față de acesta au fost comise anume de cet. Cucerescu Simion și cet. Podubnîi Eduard.

Tot aici, Colegiul penal relevă, că declarațiile inculpatului Cucerescu S. precum că în ziua de 08 aprilie 2009 nu se afla în incinta CPs Buiucani, din motiv că era detașat în teritoriu în or. Vatra, s-au confirmat prin conținutul raportului din 09.04.2009, întocmit de ultimul, și care se află în dosarul nomenclator cu nr. 5/01, vol. I, la pag. 172-173, în perioada zilelor de 07.04.09-09.04.09, conform dispoziției, numitul s-a aflat pe teritoriul or. Vatra, mun. Chișinău (f.d. 37-38, vol. II). Acest fapt a fost confirmat și prin declarațiile martorului Zacrevschi Victor care a declarat că prin dispoziția comisarului general al CPs Buiucani a fost organizat un plan de acțiuni pentru măsuri publice, iar Cucerescu Simion a fost dislocat în or. Vatra, în perioada 7-9 aprilie, unde era responsabil de a monitoriza instituțiile de învățământ și traseul național referitor la fluxul de persoane. De asemenea, și martorul Ceban Vladimir a confirmat același lucru.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 106-129, vol. I) partea vătămată a recunoscut un șir de persoane care au întocmit materialul administrativ, iar urmărirea penală a fost pornită în privința mai multor persoane - colaboratori de poliție bănuți că au maltratată partea vătămată, fapt ce demonstrează că partea vătămată nu ține minte cu certitudine cum arătau persoanele care au aplicat violența fizică față de el, iar spre inculpați a arătat cu aproximație.

Fiind audiat în instanța de fond și instanța de apel, partea vătămată a declarat că inculpatul Podubnî Ed. era persoana din birou care i-a spus să scrie și să semneze foile, l-a numit cu cuvinte necenzurate, însă nu a aplicat acte de violență față de el.

De asemenea, instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile martorului Boaghe Ion care au fost incoerente pe parcursul procesului penal, martorul modificându-și declarațiile la fiecare etapă de examinare a dosarului penal. Astfel, conform procesului-verbal de audiere a martorului Boaghe Ion din 21.05.2010 (f.d. 177, vol. I) acesta a declarat că partea vătămată Raileanu Nelu nu avea leziuni vizibile, în instanța de fond martorul a declarat deja că Raileanu era bătut când a venit în celulă (f.d. 115, vol. II). Însă fiind audiat în instanța de apel martorul Boaghe Ion a declarat că nu știe dacă Raileanu avea leziuni vizibile.

În conexiunea celor relatate supra, Colegiul penal enunță, că instanța de apel la fel de corect a exclus cauzarea părții vătămate Raileanu Nelu de către inculpații Artenii Dorin, Cucerescu Simion și Podubnî Eduard a leziunilor corporale (contuzia rinichiului drept), constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 748/D din 04 mai 2010, deoarece atât partea vătămată, cât și probele cercetate infirmă aplicarea loviturilor de inculpați în regiunea rinichilor părții vătămate, încât aceste lovituri ar fi putut să fie produse în alte circumstanțe, ca de exemplu în procesul reținerii, despre care a relatat partea vătămată, unde au fost implicate alte persoane decât inculpații.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 17. al prezentei decizii, prin care se susține că Cucerescu S. și Podubnî Ed. se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

În privința criticilor aduse de către avocatul părții vătămate, Panțîru V. precum că, instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal, iar la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Artenii D. nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite, Colegiul penal reține că, acestea nu sunt incidente cauzei, or, analizând textul deciziei se atestă indubitabil, că de către instanța de apel la stabilirea pedepsei s-a ținut cont

în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, comportamentul său în viața socială, precum și cel din înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate, de faptul că acesta a săvârșit pentru prima oară o infracțiune gravă, s-a ținut cont de faptul că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de condamnat cât și de alte persoane, ajungând corect la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Artenii D. va fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, concluzie susținută și de instanța de recurs ordinar.

Cât privește temeiul de recurs, specificat de avocatul părții vătămate, Panțiru V., prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal analizând textul recursului declarat, conchide că este invocat declarativ, fără a fi menționate careva argumente în susținerea acestui temei de recurs, iar instanța de recurs ordinar verificând materialele cauzei penale nu identifică nici o circumstanță ce ar justifica incidența acestui temei de recurs în prezenta speță.

Cu referire la temeiurile de recurs, invocate și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 15), 16) Cod de procedură penală, ce stipulează că: „instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”, indicând în acest context hotărârile CtEDO în cauzele Colibaba vs. Republica Moldova, Gurgurov vs. Republica Moldova, Levița vs. Republica Moldova, Pruneanu vs. Republica Moldova, Buzilov vs. Republica Moldova, Labita vs. Italy, Salman vs Turkey, decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1631/2014 și 1ra-769/2018, Colegiul penal stabilește că cauzele invocate nu sunt similare cu circumstanțele prezente în speța deferită judecătii, nefiind relevante pentru prezenta speță, or instanța de apel just a constatat că, partea acuzării nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpaților și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acestora, învinuirea bazându-se în mod prioritar pe declarațiile părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe, fără a prezenta probe pertinente, utile și verosimile care ar demonstra cu certitudine participarea inculpaților la actele de tortură împotriva părții vătămate.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Culeac-Reul N. în numele inculpatului Artenii D.

În speță, se constată că recurentul nu invocă expres nici unul din temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, totuși reieșind din argumentele formulate de partea apărării, Colegiul constată că criticele acestuia sunt subsecvente erorii de drept cuprinse în pct. 6) al normei menționate, care prevede că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat în raport cu decizia atacată, conchide că temeiul invocat de partea apărării, nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, constatând, că instanța neîntemeiat a dispus achitarea lui Artenii Dorin învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, or, cumulul de probe administrate în speța dată de organul de urmărire penală, cercetate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și veridicității lor, confirmă concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate, Colegiul penal constată că partea apărării, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Astfel, Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatului Artenii Dorin în săvârșirea infracțiunii prevăzută de articolul incriminat, și-a găsit confirmare atât prin declarațiile părții vătămate, între care nu s-au stabilit divergențe, care sunt probe directe și de bază în constatarea circumstanțelor cauzei și care indică cu certitudine la vinovăția inculpatului, cât și prin declarațiile declaratiile martorilor Railean Ivan, Railean Alexandra și Boaghe Ion, audiați suplimentar în cadrul instanței de apel.

Faptul că inculpatul Artenii Dorin nu își recunoaște vina nu poate fi reținut, fiind apreciat ca un drept la apărare al inculpatului, și nu generează achitarea inculpatului, or, probele administrate

dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunii incriminate, acestea fiind cercetate în ședința instanței de apel și inculpatul nu a fost îngrădit în careva mod.

În opinia, Colegiului penal probele nominalizate supra și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că, reeșind din probele date, rezultă că Artenii Dorin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, consecințele produse fiind în raport de cauzalitate cu faptele săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recurs ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia părții apărării, a probelor ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocate de recurent în recursul ordinar, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată corect, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

21. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, avocatul Victor Panțîru în numele părții vătămate Nelu Raileanu și avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Artenii Dorin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe Artenii Dorin Xxxxx, Cucerescu Simion Xxxxx și Podubnîi Eduard Xxxxx ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 decembrie 2018.**

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Țurcanu Anatolie

Boico Victor